

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Capitularia Regvm Francorvm

Additae sunt Marculfi monachi & aliorum formulae veteres, & Notae
doctissimorum virorum

Baluze, Etienne

Parisiis, 1677

XXVI. Privilegium Ludovici Imperatoris Augusti, quòd liceat fratribus
monasterij Miciacensis habere tres naves Ligerim sive per cetera flumina.

urn:nbn:de:hbz:466:1-22974

ribus, ita duntaxat ut nullus eam exinde ullo unquam tempore abstrahere aut in beneficio dare præsumat, sed, sicut intulimus, ad necessitates indigentium procuratores huius Ecclesiæ eam manere permittant. Concessimus etiam ibi quasdam cellulas, unam quæ appellatur monasterium superius, aliam monasterium medianum, constructæ in honore sancti Andree & sancti Nicceij vel aliorum sanctorum, quas volumus & nostris & futuris temporibus ad supplementum Canonico- rum ibidem Deo famulantium proficere. Præcipientes ergo iubemus ut nullus iudex publicus, neque quilibet ex iudiciaria potestate, nec aliquis ex fidelibus nostris, in Ecclesiis aut loca vel agros seu reliquas possessiones memoratæ Ecclesiæ sancti Mauricii, quas moderno tempore iustè & rationabiliter possidere videtur, in quibuslibet pagis & territoriis, quicquid ibidem propter divinum amorem conlatum est, vel quæ nos munere largitatis nostræ in nostra elemosyna ibidem reddidimus vel concessimus, quæque etiam deinceps in iure ipsius sancti loci voluerit divina pietas augeri, ad causas audiendas vel freda exigenda aut mansiones vel paratas faciendas aut fidei iussores tollendos, aut homines ejusdem Ecclesiæ tam ingenuos quam & servos qui super terram ipsius residere videntur injustè distringendos, nec ullas redhibitiones aut illicitas occasiones requirendas, ullo unquam tempore ingredi audeat vel exactare præsumat. Et quicquid de rebus præfatæ Ecclesiæ fiscus separare poterat, totum nos pro æterna remuneratione prædicte Ecclesiæ concedimus, ut per hennibus temporibus in elemosyna pauperum & stipendia servorum Dei ibidem Deo famulantium proficiat in augmentum, quatenus ipsis servis Dei, qui ibidem Deo famulari videntur, pro nobis & conjugum proleque nostra & stabilitate totius imperij nostri à Deo nobis concessi atque conservandi jugiter Domini misericordiam exorare delectet. Et ut hæc auctoritas nostris futurisque temporibus Domino protegente valeat inconcussa manere, manu propria subscripsimus & anuli nostri impressione signari iussimus.

Signum Hludovici serenissimi Imperatoris.
Helsachar recognovi.
Data XIV. Kal. Februarij anno primo Chlusto propicio imperij nostri, Indictione v 11.
Actum Aquisgrani palatio in Dei nomine feliciter. Amen.

XXV.

Præceptum Ludovici Pij Imperatoris pro quodam Ioanne.

An. 815.
Ex chartulario Archiepiscopi Narbonensis.
IN nomine Domini Dei & salvatoris nostri Iesu Christi, Hludovicus divina ordinante providentia Imperator Augustus omnibus fidelibus sanctæ Dei Ecclesiæ & nostris præsentibus scilicet & futuris. Qualiter quidam homo fidelis noster, nomine Iohannes, veniens in nostra præsentia, quæ in manibus nostris se commendavit, & petivit nobis sua aprisione quicquid genitor noster ei concesserat ac nos, & quicquid ille oc-

cupatum habebat, aut aprisione fecerat, vel deinceps occupare aut prendere poterat, sive filij sui, cum homines eorum, & ostendit nobis exinde auctoritate quod genitor noster ei fecit. Nos verò alia ei facere iussimus, sive melioravimus. Et concedimus eidem fideli nostro Iohanne in pago Narbonense villare Fontes, & villari Cello Carboniles, cum illorum terminos & pertinencias, cultum & incultum, ab integrè, & quantum ille in villa Fontjoncosa, vel in suos terminos, sive in aliis locis vel villis sive villares occupavit, sive aprisionem fecit unà cum suis hominibus, vel deinceps facere poterit, tam ille quam filij sui, omnia per nostrum donitum habeant ille & filij sui, & posteritas illorum, absque ullum censum vel alicujus inquietudine. Et nullus Comes, nec Vicarius, nec juniores eorum, nec ullus iudex publicus illorum homines, qui super illorum aprisione habitant aut in illorum proprio, distringere nec iudicare præsumant, sed Iohannes & filij sui, & posteritas illorum, illi eos iudicent & distringant. Et quicquid per legem iudicaverint, stabilis permaneat. Et si extra legem fecerint, per legem emendent. Et hæc auctoritas nostra firmis permaneat dum ille & filij sui & posteritas illorum ad nos & ad filios nostros aut ad posteritatem illorum fideles extiterint. Et ut credatis, de anulo nostro impressione signari iussimus. Durandus Diaconus ad vicem Helsachar recognovit. Data Kal. Ianuarij anno Christo propicio primo imperij Domini Hludovici piissimi Augusti, Indictione v 11. Actum Aquisgrani palatio regio in Dei nomine feliciter. Amen.

XXVI.

Privilegium Ludovici Imperatoris Augusti, quod liceat fratribus monasterij Miciacensis habere tres naves per Ligerim sive per cetera flumina.

IN nomine Domini Dei & salvatoris nostri Iesu Christi, Ludovicus divina ordinante providentia Imperator Augustus omnibus Episcopis, Abbatibus, Ducibus, Comitibus, vel Vicedominis, Vicariis, Centenariis, Telonariis, Actionariis, & omnibus rempublicam procurantibus, præsentibus scilicet & futuris. Notum sit quia Dutresindus Abbas ex monasterio sancti Maximini Miciacensis & omnis ejus congregatio petierunt celsitudinem nostram ut licentiam haberent, ad eorum supplendas necessitates, tres naves per Ligerim, Catum, Vincenam, Sartam, Medaanam, Taunucum, seu Lidum, Hylatium, sive per cetera flumina pro quibuslibet præfati monasterij necessitatibus discursurunt, necnon & de carris, faumariis, navigiis, seu de omni commercio, undecunque fiscus teloneum exigere poterat. Cujus precibus ob amorem Dei & venerationem ipsius sancti antuere & hoc nostræ auctoritatis præceptum firmitatis gratia erga ipsum monasterium pro mercedis nostræ augmento, sicut petierunt, concessimus. Idcirco hoc præceptum nostrum fieri iussimus, per quod iubemus atque præcipimus ut nemo fidelium nostrorum, nec

An. 815.
Ex chartulario monasterij Miciacensis.

quislibet exactor iudiciarie potestatis, de carris, vel fagmariis, seu navigiis, vel de quolibet commercio, undecunque videlicet fiscus teloneum exigere potest, nullum teloneum accipere vel exigere præsumat. Naves verò tres, quæ sive perflumen Ligeris sive per cetera flumina ob utilitatem & necessitatem ipsius monasterij discurrunt, ad quascunque civitates, castella, aut portus, vel cetera loca accessum habuerint, nullus ex eis aut hominibus qui eas prævident ullum teloneum aut ripaticum, aut pontaticum, aut portaticum, aut salutaticum, aut cespitaticum, aut cænaticum, aut laudaticum, aut transticum, aut pulveraticum, aut ullum occursum, vel ullum censum, aut ullam redhibitionem accipere vel exigere audeat; sed licitum sit, absque alicujus illicita contrarietate vel detentione, per hanc nostram auctoritatem naves tres, & homines qui eas prævidere debent, cum quæ deferunt, per universon imperium nostrum liberè ac securè ire & redire. Et si aliquas moras in quolibet loco fecerint, aut aliquid mercati fuerint aut vendiderint, nihil ab eis prorsus, ut dictum est, exigatur. Hæc verò auctoritas ut plenior obtineat vigorem, & à fidelibus nostris certius credatur & diligentius conservetur, de annuli nostri impressione subter sigillari iussimus.

Datum v. Idus Iantarij anno Christo propitio primo Imperij Domini Ludovici serenissimi Augusti, Indictione v. i. i.

Actum Aquigrani palatio regio in Dei nomine feliciter. Amen.

XXVII.

Privilegium Ludovici Pij Imperatoris de quinque navibus Ecclesie Viennensis.

An. 817.
Ex chartulario Ecclesie Viennensis.

IN nomine Domini Dei & Salvatoris nostri Iesu Christi. Ludovicus divina ordinante providentia Imperator Augustus omnibus Episcopis, Abbatibus, Ducibus, Comitibus, Vicariis, Centenariis, Adionariis, Teloneariis, seu omnibus rem publicam procurantibus. Notum sit quia nos, deprecante Bernardo Viennensis Ecclesie Episcopo, quæ est constructa in honore sancti Mauricij, pro mercedis nostræ augmento, seu pro utilitate fructum ibidem Domino famulantium, ei concessimus naves quinque per diversa flumina, Rhodanum scilicet & Segonnam, ad sua negotia deferenda. Vnde vobis præcipimus atque mandamus ut neque vos neque juniores vestri ullum teloneum aut ripaticum seu portaticum, vel etiam cespitaticum, nec cænaticum vel salutaticum, nec ullas redhibitiones ab eodem prædicto numero navium exigere vel exactare præsumatis, quatenus per hanc nostræ præceptionis auctoritatem, ut prædiximus, ob utilitatem fructum ibidem Deo servantium liberè securèque negotia sua vestro simul fultu auxilio & munimine petagere valeant. Et ut hæc auctoritas certius credatur, de annulo nostro subter sigillum signari.

Signum Ludovici serenissimi Augusti.
Ibbo ad vicem Helisachar recognovi.

Data i. v. Idus Iunii anno secundo Christo propitio imperij Domini Ludovici serenissimi Augusti, Indictione vi. i. i.

Actum Aquigrani palatio regio in Dei nomine feliciter. Amen.

XXVIII.

Præceptum Ludovici Pij Imperatoris pro monasterio Montisfolivi in diocesi Carcassonensi.

IN nomine Domini Dei & salvatoris nostri Iesu Christi. Ludovicus divina ordinante providentia Imperator Augustus. Cum petitionibus servorum Dei iustis & rationabilibus divini cultus amore favemus, superna nos gratia muniri non dubitamus. Proinde noverit omnium fidelium nostrorum tam presentium quam & futurorum sagacitas quia vir venerabilis Olomundus Abbas ex monasterio quod nuncupatur Malasti, quod est situm in territorio Carcassense super fluvium Duranum, constructum in honore sancti Ioannis Baptistæ, obtulit obtutibus nostris quandam auctoritatem Domini & genitoris nostri Karoli piæ recordationis serenissimi Augusti, in qua erat insertum qualiter idem Olomundus ipsum monasterium novo construxisset opere, & propter ejus defensionem vel propter pravorum hominum illicitas infestationes in manu ejusdem Domini Imperatoris unà cum monachis ibi degentibus se commendavit, ut sub ejus tuitione licuisset eis cum rebus & hominibus eorum quietè vivere ac residere; & deprecatus est clementiam nostram ut prædictum monasterium, unà cum cellula quæ nuncupatur sancti Martini, prædicto monasterio subiecta, quæ est sita in eodem pago super rivulum Lampis, quæ est constructa in honore sancti Martini Confessoris, cum rebus, hominibus, & adjacentis sive terminis suis, sub nostra sulciperemus defensione & immunitatis tuitione. Cujus precibus ob amorem Dei & reverentiam divini cultus libenter aures accommodare placuit, & hoc nostræ auctoritatis præceptum immunitatis atque tuitionis gratia fieri decrevimus; per quod præcipimus atque jubemus ut nullus iudex publicus vel quislibet ex iudiciaria potestate in Ecclesias, vel loca, aut agros, seu reliquas possessiones prædicti monasterij, quas moderno tempore iustè & rationabiliter possidet, vel quæ etiam deinceps in iure ipsius sancti loci voluerit divina pietas augeri, ad causas audiendas, vel freda exigenda, aut mansiones vel paratas faciendas, aut fidejussores tollendos, aut homines monasterij tam ingenuos quam & servos super terram ipsius commanentes injustè distringendos, nec ullas redhibitiones aut illicitas occasiones requirendas, nostris & futuris temporibus ingredi audeat, vel ea quæ supra memorata sunt penitus exigere præsumat; & quicquid de rebus præfati monasterij fiscus sperare poterat, totum nos pro aeterna remuneratione præfati monasterio concedimus, ut in alimonia pauperum & stipendia monachorum ibidem Deo famulantium perpetuò proficiat in augmentum.

An. 817.
Ex archivo monasterij Montisfolivi.

Ex vo S. tij.